

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΕΛΕΝΗ ΧΛΙΑΡΑ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α ΧΛΙΑΡΑ ΕΛΕΝΗ_compressed.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΛΙΑΡΑ ΕΛΕΝΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

20/05/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΛΙΑΡΑ ΕΛΕΝΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

27/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΧΛΙΑΡΑ ΕΛΕΝΗ ΠΕ70 ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΡΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας συζητήθηκε η διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας στη Γ' Δημοτικού, με θέμα «Στους Κίκονες, στους Λωτοφάγους και στους Κύκλωπες» (Βιβλίο Ιστορίας, 6η Ενότητα, σελ.82-84). Η διδασκαλία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της γενικής αξιολόγησης της εκπαιδευτικού και αφορούσε τη διαχείριση της τάξης, την εμπλοκή των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία και τη δημιουργία ενός θετικού παιδαγωγικού κλίματος. Η αξιολόγηση επικεντρώθηκε στη συμπερίληψη όλων των μαθητών, τη χρήση αφηγηματικών και βιωματικών τεχνικών, καθώς και στην καλλιέργεια ενδιαφέροντος για τη μυθολογία και τις αξίες που αυτή μεταφέρει. Η συνάντηση αφορούσε επίσης τη διδασκαλία του μαθήματος των Μαθηματικών στην ίδια τάξη, με θέμα «Αριθμοί μέχρι το 7.000» (Βιβλίο Μαθηματικών, Ενότητα 7, κεφάλαιο 40, σελ. 98-99). Στη συζήτηση πριν τη διδασκαλία καθορίστηκαν οι στόχοι των μαθημάτων, τα μέσα και η μεθοδολογία, καθώς και οι τρόποι διαφοροποίησης και ενεργού συμμετοχής των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. β) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ της εκπαιδευτικού και των μαθητών Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών (Ιστορία και Μαθηματικά), διαπιστώθηκε η ύπαρξη ενός εξαιρετικά θετικού και ασφαλούς παιδαγωγικού κλίματος, στο οποίο καλλιεργούνταν διαρκώς ο σεβασμός, η ενθάρρυνση και η εμπιστοσύνη μεταξύ της εκπαιδευτικού και των μαθητών. Η εκπαιδευτικός διατήρησε σε όλη τη διάρκεια μια σταθερά ενισχυτική και

ενσυναίσθητη στάση, προσεγγίζοντας με φροντίδα και διακριτικότητα τις ιδιαίτερες ανάγκες κάθε παιδιού. Στη διδασκαλία της Ιστορίας, όταν κλήθηκαν οι μαθητές να δραματοποιήσουν τη σκηνή όπου ο Οδυσσέας ξεγελά τον Πολύφημο, η εκπαιδευτικός αξιοποίησε την ομαδική εργασία ώστε να εμπλέξει και τη μαθήτριά του Τμήματος Υποδοχής (ΖΕΠ), η οποία είχε ελάχιστη γλωσσική επάρκεια. Της ανέθεσε ρόλο που μπορούσε να υποστηρίξει κινητικά (π.χ. συνοδός ή «ήσυχος» σύντροφος του Οδυσσέα), προσφέροντάς της τη δυνατότητα να συμμετάσχει χωρίς άγχος, αλλά με σαφή ρόλο και αναγνώριση από την ομάδα. Αντίστοιχα, στο μάθημα των Μαθηματικών, όταν πραγματοποιήθηκε η δραστηριότητα με τις καρτέλες αντιστοίχισης αριθμών σε λεκτική και αριθμητική μορφή, η μαθήτριά συνεργάστηκε με σταθερό συμμαθητή – υποστηρικτή, ο οποίος ανέλαβε να της εξηγεί λεκτικά τις πληροφορίες, ενώ η ίδια αναλάμβανε τη χειροπιαστή τοποθέτηση καρτελών στον πίνακα. Η εκπαιδευτικός παρενέβη με ενισχυτικές ερωτήσεις τύπου «Αυτός είναι ο μεγαλύτερος αριθμός; Γιατί;» ενθαρρύνοντας τη σκέψη και χωρίς να ασκεί πίεση για «σωστές» απαντήσεις. Η εμπιστοσύνη και η αποδοχή των μαθητών καλλιεργήθηκαν επίσης μέσω των εναλλαγών ρόλων και της συνεργασίας, όπως φάνηκε στις ομάδες εργασίας. Στη δραστηριότητα του φύλλου εργασίας για τις περιπέτειες του Οδυσσέα, μαθητές που συνήθως διστάζουν στον γραπτό λόγο ανέλαβαν να «σκηνοθετήσουν» ή να αφηγηθούν προφορικά σκηνές, με αποτέλεσμα να εκφραστούν με αυθορμητισμό και χαρά. Παρομοίως, στο παιχνίδι δημιουργίας αριθμών, η ευθύνη εναλλασσόταν δίκαια εντός των ομάδων, ενισχύοντας την αίσθηση ισοτιμίας και αμοιβαίου σεβασμού. Η στάση της εκπαιδευτικού –καθησυχαστική, ενθαρρυντική και σταθερά παρούσα χωρίς να είναι ελεγκτική– ενίσχυσε το αίσθημα ασφάλειας των μαθητών και υποστήριξε ένα πλαίσιο μάθησης όπου κανείς δεν ένιωθε εκτεθειμένος, ενώ κάθε μαθητής μπορούσε να βρει τον δικό του τρόπο συμμετοχής. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας Κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Ιστορίας, με αφορμή τις περιπέτειες του Οδυσσέα, αξιοποιήθηκε η δραματοποίηση ως μέσο βιωματικής εμπλοκής. Η μαθήτριά του Τμήματος Υποδοχής (ΖΕΠ), η οποία δεν έχει ακόμα αναπτύξει ικανοποιητική γλωσσική επάρκεια, συμμετείχε στη θεατρική αναπαράσταση με μη λεκτικό ρόλο, αναπαριστώντας έναν από τους συντρόφους του Οδυσσέα. Η επιλογή του ρόλου έγινε με σεβασμό στις δυνατότητές της, ενώ η αποδοχή και η ενθάρρυνση από τους συμμαθητές της ενίσχυσαν το αίσθημα ασφάλειας και ανήκνουν στην ομάδα. Η ίδια έδειξε σημάδια ενθουσιασμού και χαράς κατά τη διάρκεια της συμμετοχής, γεγονός που μαρτυρά την ουσιαστική της ένταξη στην τάξη. Στο μάθημα των Μαθηματικών, σχεδιάστηκε δραστηριότητα με χρήση καρτελών αριθμών, άβακα και παιχνιδιού αντιστοίχισης μεταξύ αριθμών και λεκτικής αναπαράστασης. Οι μαθητές εργάστηκαν σε σταθερές ομάδες των τριών, με φροντίδα ώστε οι πιο έμπειροι να υποστηρίζουν διακριτικά τους συμμαθητές τους με δυσκολίες. Στην ομάδα της μαθήτριάς του Τ.Υ., ο ρόλος της επικεντρώθηκε στον χειρισμό του υλικού, ενώ οι συμμαθητές της λειτουργούσαν υποστηρικτικά, εξηγώντας και ενθαρρύνοντάς την. Η ίδια κατάφερε να αντιστοιχίσει σωστά καρτέλες με αριθμούς, και η εκπαιδευτικός επαίνεσε δημόσια την προσπάθειά της, ενισχύοντας την αυτοεκτίμησή της. Η διδασκαλία δομήθηκε εξ αρχής με αρχές διαφοροποίησης: δόθηκαν πολλαπλοί τρόποι έκφρασης (λεκτικοί, κιναισθητικοί, οπτικοί), οι ρόλοι στις ομάδες ανατέθηκαν με βάση τις δυνατότητες κάθε παιδιού και οι δραστηριότητες διαμορφώθηκαν ώστε να υπάρχει κλιμάκωση δυσκολίας. Η εκπαιδευτικός απέφυγε τη σύγκριση και επικεντρώθηκε στην πρόοδο κάθε παιδιού ξεχωριστά. Οι μαθητές ενίσχυσαν τη συνεργασία και ανέπτυξαν δεξιότητες ενσυναίσθησης, λειτουργώντας ως φυσικά «στηρίγματα» σε ένα περιβάλλον που προωθούσε τη συμπερίληψη. Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν τη συστηματική και ουσιαστική προσπάθεια της εκπαιδευτικού να ενσωματώσει κάθε μαθητή, προωθώντας την αποδοχή της διαφορετικότητας όχι ως εξαίρεση αλλά ως βασική αρχή της σχολικής ζωής. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε ένα πλούσιο φάσμα παιδαγωγικών στρατηγικών που ενίσχυσαν τη συμμετοχή και την ενεργή εμπλοκή των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. Οι δραστηριότητες σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να προκαλούν το ενδιαφέρον, να ενεργοποιούν πολλαπλές αισθήσεις και να επιτρέπουν στους μαθητές να χτίζουν τη γνώση μέσα από τη συνεργασία, τη διερεύνηση και την ανακάλυψη. Η τάξη της εκπαιδευτικού είναι αισθητικά φροντισμένη και παιδαγωγικά οργανωμένη, με αφίσες, καρτέλες, αριθμητικά εργαλεία και εποπτικό υλικό που λειτουργούν ως σταθερά και ελκυστικά μαθησιακά ερεθίσματα. Το περιβάλλον ενθαρρύνει τη συγκέντρωση, την ενεργή συμμετοχή και τη χαρά της ανακάλυψης. Στο μάθημα της Ιστορίας, η επιλογή της δραματοποίησης και της ομαδικής προσέγγισης συνέβαλε σημαντικά στην ενεργοποίηση όλων των μαθητών, καθώς τους έδωσε ρόλους και ευκαιρίες έκφρασης σε ένα περιβάλλον χωρίς φόβο αξιολόγησης. Οι μαθητές όχι μόνο συμμετείχαν με ενθουσιασμό στην ερμηνεία της επιστροφής του Οδυσσέα, αλλά προχώρησαν και σε στοχαστικές παρατηρήσεις και ερωτήματα για τις δυσκολίες του ταξιδιού του, αναπτύσσοντας αφηγηματική ικανότητα και ιστορική φαντασία. Ακόμη και η μαθήτριά του Τμήματος Υποδοχής, η οποία συνήθως διστάζει να μιλήσει, συμμετείχε ως μη λεκτικός χαρακτήρας και εισέπραξε χειροκροτήματα από την ομάδα, γεγονός που την ενδυνάμωσε ψυχροσυναισθηματικά. Στο μάθημα των Μαθηματικών, παρατηρήθηκε υψηλό επίπεδο εμπλοκής τόσο στη φάση της επεξεργασίας όσο και στη φάση της εμπέδωσης. Οι μαθητές εργάστηκαν με άβακες, καρτέλες με αριθμούς και παιγνιώδεις δραστηριότητες, όπως η δημιουργία τετραπύλων αριθμών και η αντιστοίχιση ονομαστικής με συμβολική αναπαράσταση. Οι δραστηριότητες παρείχαν εναλλακτικούς τρόπους προσέγγισης της γνώσης και επιπλέον ευκαιρίες συμμετοχής, ιδιαίτερα σε μαθητές με δυσκολίες στη γλωσσική έκφραση. Σημαντική ήταν η στιγμή όπου η μαθήτριά που συμμετείχε

στο Τ.Υ. κατάφερε με τη βοήθεια της ομάδας να εντοπίσει σωστά τον αριθμό που αντιστοιχούσε στην καρτέλα της και να τον κολλήσει στον πίνακα, γεγονός που έκανε όλη την τάξη να χειροκροτήσει και τη μαθήτριά να χαρεί πολύ. Η εκπαιδευτικός προέβη σε συνεχείς παιδαγωγικές παρεμβάσεις, διατυπώνοντας ερωτήσεις που ενίσχυαν τη μαθηματική σκέψη («Τι θα συνέβαινε αν αλλάζαμε το ψηφίο των χιλιάδων;») και αναγνώριζε τις προσπάθειες όλων των μαθητών ανεξαρτήτως του επιπέδου τους. Η εμπλοκή των μαθητών δεν ήταν παθητική, αλλά δομημένη γύρω από την αλληλεπίδραση, την αυτοδιερεύνηση και τη λογικομαθηματική επιχειρηματολογία. Η συνολική εικόνα της τάξης, όπως αυτή διαμορφώθηκε μέσα από τη διδασκαλία, επιβεβαιώνει την παιδαγωγική αρχή ότι το νόημα της μάθησης προκύπτει μέσα από την πράξη, το παιχνίδι, τη συνεργασία και τον στοχασμό. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Η εκπαιδευτικός φρόντισε να δομήσει με σαφήνεια και συνέπεια τις διδακτικές της παρεμβάσεις, ακολουθώντας έναν ήρεμο, σταθερό και εναλλασσόμενο ρυθμό δραστηριοτήτων, ο οποίος συνέβαλε καθοριστικά στη διατήρηση του ενδιαφέροντος των μαθητών και στον περιορισμό των πιθανών προβλημάτων πειθαρχίας. Η εναλλαγή μεταξύ μετωπικής διδασκαλίας, συνεργατικών δραστηριοτήτων και ατομικής εργασίας, καθώς και η χρήση πολυαισθητηριακών ερεθισμάτων, προσέφερε ποικιλία και διατήρησε υψηλά τα επίπεδα εμπλοκής των μαθητών. Οι δραστηριότητες ήταν σαφώς διατυπωμένες, με προκαθορισμένα βήματα και ξεκάθαρους στόχους, γεγονός που βοήθησε στην αποφυγή σύγχυσης και στην καλλιέργεια οργανωμένου μαθησιακού περιβάλλοντος. Κατά τη διδασκαλία στην Ιστορία και συγκεκριμένα στη φάση της δραματοποίησης όπου οι μαθητές καλούνταν να αποδώσουν με παντομίμα γνωστές σκηνές από το ταξίδι του ήρωα, η εκπαιδευτικός εντόπισε μια μικρή ένταση μεταξύ δύο μαθητών που διαφωνούσαν για τον ρόλο του Κύκλωπα. Αντί να παρέμβει αποδοκιμαστικά, πρότεινε με χιούμορ να αναλάβουν από κοινού τον ρόλο, παρουσιάζοντας έναν «διπλό Κύκλωπα» με δύο φωνές και μία μάσκα, μετατρέποντας τη διαφωνία σε δημιουργική συνεργασία. Η παρέμβασή της εκτόνωσε την ένταση και ενίσχυσε την ομαδικότητα. Αντίστοιχα, στο μάθημα των Μαθηματικών, η εκπαιδευτικός εφάρμοσε παιγνιώδη στρατηγική με καρτέλες τετραψήφιων αριθμών. Οι μαθητές εργάστηκαν σε 1 ομάδα των τριών και δύο ομάδες των δύο ατόμων και κάθε ομάδα αναλάμβανε ρόλους: ο ένας διάβαζε και ανέλυε τον αριθμό, ενώ ο άλλος τον σχημάτιζε με τις κατάλληλες μονάδες, δεκάδες, εκατοντάδες και χιλιάδες και ο τρίτος τον ανακοίνωσε στους υπόλοιπους στην τάξη. Στις ομάδες με τους δύο μαθητές ο ένας από τους δύο αναλάμβανε διπλό ρόλο. Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας, παρατηρήθηκε ότι ένας μαθητής άρχισε να αποσπάται και να σχολιάζει εκτός θέματος. Αντί να τον επαναφέρει με τρόπο που θα μπορούσε να προκαλέσει σύγκρουση, η εκπαιδευτικός του ανέθεσε ρόλο «βοηθού του πίνακα» με καθήκον να οργανώνει τις καρτέλες στον μαγνητικό πίνακα και να διαβάζει φωναχτά τους αριθμούς που δημιουργούσαν οι υπόλοιποι. Η στοχευμένη αυτή ανάθεση μετατόπισε το κέντρο της προσοχής του μαθητή σε μια θετική, λειτουργική δράση, προλαμβάνοντας ενδεχόμενη εκτροπή. Οι μεταβάσεις μεταξύ των διαφορετικών σταδίων του μαθήματος έγιναν με προγραμματισμένο και ήρεμο ρυθμό. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε γλωσσικά σήματα, παύσεις και ανακεφαλαιώσεις για να εισάγει τις νέες φάσεις του μαθήματος, μειώνοντας τον αιφνιδιασμό και κρατώντας την τάξη ενωμένη. Παράλληλα, η οπτικοποίηση των δραστηριοτήτων μέσω της χρήσης εποπτικών μέσων, χειραπτικού υλικού και καρτελών, λειτούργησε σταθεροποιητικά, καθώς τα παιδιά είχαν συνεχώς ένα σημείο αναφοράς που τα καθοδηγούσε στην εξέλιξη της σκέψης τους. Η συνολική στρατηγική διαχείρισης της συμπεριφοράς δεν βασίστηκε σε τιμωρητική ή αποτρεπτική προσέγγιση, αλλά σε προληπτικό σχεδιασμό, διαφοροποίηση, ανάθεση ρόλων και συνεχές νοηματικό ενδιαφέρον, γεγονός που ενίσχυσε τη θετική ατμόσφαιρα, την αυτορύθμιση και τη διάθεση συνεργασίας των μαθητών. Διαχείριση συγκρούσεων Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, δεν καταγράφηκαν εντάσεις ή συμπεριφορές που να χρήζουν άμεσης παρέμβασης. Ωστόσο, η εκπαιδευτικός εφάρμοσε συστηματικά προληπτικές στρατηγικές για την αποφυγή συγκρούσεων και την ενίσχυση του κλίματος σεβασμού και συνεννόησης μέσα στην τάξη. Η ύπαρξη ξεκάθαρων ρόλων, η συνεργατική διάταξη των ομάδων, αλλά και οι συνθήκες αποδοχής που είχαν καλλιεργηθεί εξ αρχής, λειτούργησαν ως φυσικά αναχώματα στην εμφάνιση συγκρουσιακών συμπεριφορών. Κατά την επεξεργασία του μύθου του Οδυσσέα, σε δραστηριότητα όπου οι μαθητές καλούνταν να αποδώσουν σκηνές μέσα από θεατρικό παιχνίδι, σημειώθηκε αρχική διαφωνία ανάμεσα σε δύο μαθήτριες σχετικά με τον ρόλο του Οδυσσέα. Η μία μαθήτριά υποστήριζε ότι είχε προετοιμαστεί από το σπίτι, ενώ η άλλη διεκδικούσε τον ρόλο με μεγάλο ενθουσιασμό. Η εκπαιδευτικός παρενέβη διακριτικά και πρότεινε να χωρίσουν τον ρόλο, δίνοντας έμφαση στις διαφορετικές στιγμές του μύθου όπου ο Οδυσσέας εμφανίζεται. Οι δύο μαθήτριες μοιράστηκαν τον ρόλο, με αποτέλεσμα να ενισχυθεί η έννοια της ομαδικότητας και να αποφευχθεί κλιμάκωση. Παρόμοια, στο μάθημα των Μαθηματικών, κατά τη φάση επίλυσης ασκήσεων με τετραψήφιους αριθμούς, παρατηρήθηκε διαφωνία σε μία ομάδα μαθητών για την τοποθέτηση αριθμών στις στήλες των μονάδων και των χιλιάδων. Ο ένας μαθητής επέμενε στη λύση του χωρίς να ακούει τον συνεργάτη του, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ένταση. Η εκπαιδευτικός επενέβη ήρεμα, ζητώντας από τα παιδιά να αιτιολογήσουν τη σκέψη τους. Μέσα από ερωτήσεις του τύπου «Πώς το σκέφτηκες;» και «Αν αλλάξουμε θέση στους αριθμούς, τι αλλάζει;», τα παιδιά οδηγήθηκαν στην αλληλοεξήγηση. Στο τέλος, συμφώνησαν και μάλιστα χαμογέλασαν, σχολιάζοντας πως ίσως να είχαν και οι δύο δίκιο. Είναι αξιοσημείωτο ότι σε δραστηριότητες με έντονη αλληλεπίδραση, όπως το παιχνίδι με τις καρτέλες των αριθμών, η εκπαιδευτικός είχε φροντίσει για ισορροπημένες ομάδες, λαμβάνοντας υπόψη τα προφίλ και τις

δυναμικές των μαθητών. Η πρόβλεψη αυτή απέτρεψε εντάσεις, καθώς κάθε μαθητής είχε σαφή ρόλο, λόγο ύπαρξης και συμβολή στο τελικό αποτέλεσμα. Όταν παρατηρήθηκε μία στιγμιαία υποτίμηση από έναν μαθητή σε συμμαθητή του που δυσκολευόταν να δημιουργήσει γρήγορα τους αριθμούς, η εκπαιδευτικός αντέδρασε με ηρεμία, εστιάζοντας στην πρόοδο και την προσπάθεια όλων. Τόνισε ότι «οι ιδέες που γεννιούνται από λάθη είναι οι πιο ωραίες», μετατοπίζοντας τη δυναμική της στιγμής από κρίση σε μάθημα ενσυναίσθησης. Η εκπαιδευτικός δεν αντιμετώπισε συγκρούσεις με αυστηρότητα ή απόσταση, αλλά με διακριτική παρέμβαση, διάλογο και συναισθηματική νοημοσύνη. Μέσα από ήπιες τεχνικές διαχείρισης, υποστήριξε τους μαθητές να καλλιεργήσουν δεξιότητες επικοινωνίας, να διαφωνούν με σεβασμό και να λύνουν τις εντάσεις μέσα από τον διάλογο και τη συνεργασία. ββ) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού Διαχείριση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης Η εκπαιδευτικός, αναστοχάζομενη τη διδακτική της πρακτική στα μαθήματα της Ιστορίας και των Μαθηματικών, ανέδειξε τη σημασία της προσεκτικής προετοιμασίας για τη διαμόρφωση ενός θετικού παιδαγωγικού κλίματος που ενθαρρύνει τη φαντασία, τη συνεργασία, τη συμπερίληψη και την αυθεντική εμπλοκή όλων των μαθητών. Μέσα από τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων και την εφαρμογή ποικίλων μεθοδολογικών προσεγγίσεων, κατάφερε να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών, προσαρμόζοντας τη διδασκαλία στις διαφορετικές ανάγκες τους. Η εκπαιδευτικός φρόντισε ώστε οι ομάδες που δημιούργησε και στις δύο διδασκαλίες, να είναι ισοδύναμες και συμπληρωματικές ως προς τις δυνατότητες των παιδιών. Στο μάθημα της Ιστορίας, αξιοποίησε την αφήγηση ως βασικό άξονα προσέγγισης του μύθου του Οδυσσέα, διευκολύνοντας τη βαθύτερη κατανόηση και τη συναισθηματική σύνδεση των παιδιών με το περιεχόμενο. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη δραματοποίηση της σκηνής με τον Πολύφημο, η οποία λειτούργησε ως πλαίσιο για ελεύθερη έκφραση, μεταγνωστικές συνδέσεις και βιωματική κατανόηση αξιών, όπως η εξυπνάδα, η επιμονή και η συνεργασία. Η χρήση διαφορετικών μορφών αναπαράστασης της γνώσης και η ενεργητική ακρόαση των παιδιών επέτρεψαν την προσαρμογή στις διαφοροποιημένες ανάγκες της μικτής μαθητικής ομάδας. Στο μάθημα των Μαθηματικών, η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα οργανωμένο και υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον, βασισμένο στη σαφή στοχοθεσία και την εναλλαγή μεθόδων, όπως ο άβακας, οι καρτέλες αριθμών, οι προβολές και τα παιχνίδια με κάρτες. Η επιλογή αυθεντικών δεδομένων (π.χ. πίνακας με πληθυσμούς ελληνικών πόλεων) ενίσχυσε τη σύνδεση των μαθητών με την έννοια του αριθμού, ενώ η οπτικοποίηση των εννοιών και η εργασία σε μικρές ομάδες ενίσχυσαν τη συμμετοχή και την αυτοπεποίθησή τους. Και στα δύο μαθήματα, καταβλήθηκε ιδιαίτερη φροντίδα για την ενσωμάτωση της μαθήτριας του Τμήματος Υποδοχής (ΖΕΠ), μέσω της προσαρμογής στόχων, της χρήσης χειροπιαστών και διαδραστικών εργαλείων, της αξιοποίησης σταθερού "μαθητικού διδύμου" και της ενίσχυσης της ασφάλειας μέσα από τη συνεργατική εργασία. Η εκπαιδευτικός σημείωσε πως θα επιθυμούσε να εμπλουτίσει ακόμη περισσότερο τη διδακτική της με οπτικοποιημένες και βιωματικές τεχνικές, ειδικά στην αξιολόγηση, εντάσσοντας εργαλεία όπως παιχνίδια ρόλων, εικονόλεξα και δραστηριότητες που ενισχύουν τη μαθηματική σκέψη μέσα από συνεργασία και αυθεντικές προκλήσεις. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, επεσήμανε τη σημασία της παρατήρησης ως εργαλείου εντοπισμού όχι μόνο του βαθμού κατανόησης, αλλά και των διαφορετικών συλλογιστικών διαδρομών των μαθητών, αναγνωρίζοντας την ανάγκη ενίσχυσης της επιχειρηματολογίας, πέρα από τη σωστή απάντηση. Συνολικά, ο αναστοχασμός της ανέδειξε εκπαιδευτικό ήθος, ενσυναίσθηση και προθυμία για συνεχή εξέλιξη. Η παιδαγωγική της προσέγγιση ενίσχυσε τόσο τη γνωστική ανάπτυξη όσο και τη θετική στάση των μαθητών απέναντι στη μάθηση, μετατρέποντας την Ιστορία και τα Μαθηματικά σε μαθήματα ζωντανά, συμμετοχικά και προσβάσιμα σε όλους. Το κλίμα ενθάρρυνσης, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα και η ενεργητική συμμετοχή ήταν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας, ενισχύοντας το αίσθημα ασφάλειας και αποδοχής στην τάξη. Κριτική επανεξέταση των πρακτικών της Η εκπαιδευτικός επέδειξε ευελιξία και προσαρμοστικότητα, ενσωματώνοντας διαφοροποιημένες στρατηγικές, όπως τη βιωματική, την ομαδοσυνεργατική και την πολυτροπική μάθηση, τόσο στο μάθημα των Μαθηματικών όσο και στο μάθημα της Ιστορίας. Η ποικιλία των μεθοδολογικών προσεγγίσεων επέτρεψε τη συμμετοχή όλων των μαθητών, ενώ η διακριτική καθοδήγηση και η εστίαση στις δυνατότητές τους συνέβαλαν στη δημιουργία ενός ασφαλούς και ενισχυτικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Στην Ιστορία, κατά τη διδασκαλία του μύθου της Οδύσσειας, η εκπαιδευτικός διαπίστωσε ότι η ενεργητική συμμετοχή των μαθητών αυξήθηκε όταν τους δόθηκε η ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν σώμα και εικόνες αντί για λόγο. Ιδιαίτερη ενίσχυση χρειάστηκε μια μαθήτρια που δεν μπορούσε να εκφραστεί λεκτικά. Η παρέμβαση της εκπαιδευτικού έγινε μέσω καθοδηγητικών ερωτήσεων και χρήσης του θεατρικού παιχνιδιού, που επέτρεψαν στη μαθήτρια να αποδώσει τα ιστορικά γεγονότα με παντομίμα, ενώ οι συμμαθητές της ανέλαβαν ρόλο αποκωδικοποιητή. Το περιστατικό ανέδειξε τη σημασία της ενσωμάτωσης εναλλακτικών τρόπων έκφρασης και της μείωσης της γλωσσικής πίεσης. Στα Μαθηματικά, διαπιστώθηκε ότι η χρήση εποπτικού υλικού (άβακα, καρτέλες, πίνακας) και η συνεργατική εργασία σε ομάδες ενίσχυσαν την κατανόηση και την εμπλοκή. Κατά τη δραστηριότητα με τις καρτέλες και τους τετραψήφιους αριθμούς, παρατηρήθηκε ότι ένας μαθητής δυσκολεύτηκε να αναγνωρίσει τις ονομασίες των αριθμών. Η εκπαιδευτικός επενέβη διακριτικά, ζητώντας από έναν συμμαθητή του να περιγράψει φωναχτά τα βήματα και να κάνει ερωτήσεις που θα ενεργοποιούσαν τη σκέψη του συμμαθητή του. Η συνεργασία αυτή ενίσχυσε την εμπιστοσύνη μεταξύ των παιδιών και έδωσε τη δυνατότητα στον μαθητή να συμμετάσχει χωρίς άγχος. Εντοπισμός προβληματικών

σημείων και σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις για τη βελτίωση. Κατόπιν συζητήσεως με την εκπαιδευτικό, εξετάστηκε το ενδεχόμενο για περαιτέρω ενίσχυση κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης της κατανόησης ορισμένων μαθητών μέσα από τη διαφοροποίηση και την ενσυναίσθητη καθοδήγηση. Σε περίπτωση που ένας μαθητής επέλεξε να αντιγράψει απάντηση αντί να εκφράσει τη μαθηματική του σκέψη, η εκπαιδευτικός παρενέβη αποτελεσματικά με ερωτήσεις που ενεργοποίησαν την κατανόηση και ενίσχυσαν τη μαθησιακή του εμπλοκή. Η εκπαιδευτικός υιοθετεί στρατηγικές αυτοαξιολόγησης και επεξεργάζεται τρόπους ώστε να ενδυναμωθεί περαιτέρω η ενεργός συμμετοχή όλων των μαθητών –ιδίως εκείνων με ετερόκλητα μαθησιακά ή γλωσσικά προφίλ– στη διαδικασία του αναστοχασμού και της μεταγνώσης. Οι στοχευμένες παρεμβάσεις της ευνοούν τη συμπερίληψη και τη διαρκή βελτίωση της μαθησιακής πορείας κάθε παιδιού. Λαμβάνοντας υπόψη την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, την παιδαγωγική της συγκρότηση, τη διδακτική της εμπειρία, τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών και τις σχετικές συζητήσεις, προκύπτει σαφώς ότι εφαρμόζει με συνέπεια παιδαγωγικές αρχές διαφοροποίησης και ενσυναίσθησης. Το εκπαιδευτικό της έργο συνδυάζει αποτελεσματικά τις αρχές συμπερίληψης με μια δημιουργική και στοχοπροσηλωμένη διδακτική προσέγγιση. Συμπερασματικά, το εκπαιδευτικό έργο της κ. Χλιάρα Ελένης χαρακτηρίζεται ως ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ.